

I List do Tymoteusza

Rozdział 1

1. Paweł, Apostoł Jezusa Chrystusa podług rozkazania Boga, zbawiciela naszego, i Chrystusa Jezusa, nadzieje naszej, 2. Tymoteuszowi, miłemu synowi w wierze. Łaska, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa Pana naszego. 3. Jakom cię prosił, abyś został w Efezie, gdyś szedł do Macedonij, abyś opowiedział niektórym, żeby inaczej nie uczyli 4. ani się bawili baśniami i nieskończonym wyliczaniem rodzajów: które radziej gadki przynoszą niż zbudowanie Boże, które jest w wierze. 5. A koniec przykazania jest miłość z czystego serca i sumnienia dobrego, i wiary nieobłudnej. 6. Od których niektórzy obłądziwszy się, obrócili się ku próżnomowności 7. chcąc być nauczycielmi zakonu, nie rozumiejąc ani co mówią, ani o czym twierdzą. 8. A wiemy, że dobry jest zakon, jeśliby go kto przystojnie używał, 9. wiedząc to, iż zakon nie jest postanowion sprawiedliwemu, ale niesprawiedliwym i niepoddanym, niepobożnym i grzesznym, złośliwym i sprośnym, ojcomordercom i matkomordercom, mężobójcom, 10. porubnikom, Sodomczykom, wolnych ludzi przedawaczom, kłamcom i krzywoprzysięzcom, i jeśli się co innego zdrowej nauce sprzeciwia, 11. która jest wedle Ewanielij chwały błogosławionego Boga, która mnie jest powierzona. 12. Dziękuję temu, który mię umocnił, Chrystusowi Jezusowi, Panu naszemu, iż mię za wiernego poczytał na usługowanie postanowiwszy, 13. którym był pierwaj bluźniercem i przeszladowcą, i łyżwym: alem dostał miłosierdzia Bożego, żem nie wiedząc, czynił w niewierności. 14. Lecz barzo obfitowała łaska Pana naszego z wiarą i z miłością, która jest w Chrystusie Jezusie. 15. Wierna mowa i wszelkiego przyjęcia godna, iż Chrystus Jezus przyszedł na ten świat grzeszne zbawić, z których jam jest pierwszym. 16. Alem dlatego miłosierdzia dostał, aby we mnie naprzód okazał Jezus Chrystus wszelaką cierpliwość na naukę tym, którzy mu mają uwierzyć ku żywotowi wiecznemu. 17. A królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, samemu Bogu cześć i chwała na wieki wieków. Amen. 18. To rozkazanie poruczam tobie, Tymoteuszu, według uprzedzających o tobie prorocत्व, abyś w nich bojował dobry bój, 19. mając wiarę i dobre sumnienie; które odrzuciwszy niektórzy, z strony wiary rozbili się: 20. z których jest Hymeneusz i Aleksander, którem oddał szatanowi, aby się nauczyli nie bluźnić.

Rozdział 2

1. Proszę tedy napierwej, aby były czynione prośby, modlitwy, przyczyniania, dziękowania za wszystkie ludzkie; 2. za króle i wszystkie, którzy są na wyższym miejscu, abyśmy cichy i spokojny żywot wiedli we wszelakiej pobożności i czystości. 3. Abowiem to jest dobra i przyjemna przed zbawicielem naszym Bogiem, 4. który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i przyszli ku uznaniu prawdy. 5. Bo jeden Bóg, jeden i pośrednik Boga i ludzi, człowiek Chrystus Jezus, 6. który samego siebie dał odkupienie za wszystkie, świadectwo czasów swych, 7. na które ja jestem postanowion kaznodzieją i Apostołem (prawdę

mówię, nie kłamam), nauczycielem Poganów w wierze i w prawdzie. **8.** Chcę tedy, aby mężowie modlili się na każdym miejscu, podnosząc czyste ręce, bez gniewu i sporów. **9.** Także i niewiasty w ubierze ochędźnym, ze wstydem i miernością ubierając się, nie z trafionemi włosy albo złotem, albo perłami, albo w kosztownej szacie, **10.** ale jako przystoi niewiastom, obiecującym pobożność przez uczynki dobre. **11.** Niewiasta niech się uczy w milczeniu, z wszelakim poddaństwem. **12.** A nauczać niewieście nie dopuszczam ani panować nad mężem: ale być w milczeniu. **13.** Bo Adam pierwszy stworzon jest, potym Ewa; **14.** i Adam nie jest zwiedzion, lecz niewiasta zwiedziona w przestępstwie była. **15.** Ale zbawiona będzie przez rodzenie dzieci, jeśliby trwała w wierze i w miłości, i w świątobliwości z trzeźwością.

Rozdział 3

1. Wierna mowa: Jeśli kto biskupstwa pożąda, dobrego dzieła pożąda. **2.** Ma tedy Biskup być nie naganiony, jednej żony mąż, trzeźwy, roztropny, obyczajny, wstydlivy, goście ochotnie przyjmujący, ku nauczaniu sposobny, **3.** nie winopilca, nie bijący, ale skromny, nie swarliwy, nie chciwy, **4.** ale w domu swym rządzny, mający syny poddane z wszelaką czystością. **5.** A jeśli kto nie umie domu swego rządzić, jakoż pieczę będzie mógł mieć o kościele Bożym? **6.** Nie nowotny: aby podniószy się w pychę, nie wpadł w sąd diabelski. **7.** A ma też mieć dobre świadectwo od tych, którzy są obcymi, aby nie wpadł w urąganie i sidło diabelskie. **8.** Diakonowie także czyści, nie dwoistego języka, nie kochający się w wielkim picu wina, nie szukający szkaradego zysku, **9.** mający tajemnicę wiary w czystym sumnieniu. **10.** A ci też niechaj pierwiej będą doświadczeni i tak niech służą, nie mając żadnej winy. **11.** Niewiasty także wstydlive, nie obmównice, trzeźwe, wierne we wszystkim. **12.** Diakonowie niech będą mężowie jednej żony, którzy by dziatki swe dobrze rządzili i swe domy. **13.** Bo którzy by dobrze posługowali, zjedną sobie stopień dobry i wielkie ufanie w wierze, która jest w Chrystusie Jezusie. **14.** To tobie piszę, spodziewając się, że rychło do ciebie przybędę. **15.** A jeśli omieszka, abys wiedział, jako się masz sprawować w domu Bożym, który jest kościół Boga żywego, filar i utwierdzenie prawdy. **16.** A jaśnie wielka jest tajemnica pobożności, która jest oznajmiona w ciele, usprawiedliwiona jest w duchu, okazała się aniołom, opowiedziana jest Poganom, wiarę jej dano na świecie, wzięta jest w chwale.

Rozdział 4

1. A Duch jawnie powiada, iż w ostateczne czasy odstąpią niektórzy od wiary, przystawając do duchów obłądliwych i nauk czartowskich, **2.** w pokrytości kłamstwo mówiących i piątnowane mających sumnienie swoje, **3.** zakazujących wstępować w małżeństwo, wstrzymywać się od pokarmów, które Bóg stworzył ku używaniu z dzięką wiernym i tym, którzy poznali prawdę. **4.** Bo wszelkie Boże stworzenie dobre jest, a nic nie ma być odrzucano, co z dziękowaniem bywa przyjmowano, **5.** abowiem poświęcono bywa przez słowo Boże i modlitwę. **6.** To przekładając braciej, dobrym będziesz sługą Chrystusa Jezusa, wychowanym w słowach wiary i nauki dobrej, którejs doszedł. **7.** A nikczemnych i babich baśni strzeż się, a ćwicz się ku pobożności. **8.** Abowiem cielesne ćwiczenie do mała jest pożyteczne, lecz pobożność

do wszystkiego jest pożyteczna, mając obietnicę żywota, który teraz jest i przyszłego. **9.** Wierna mowa i godna wszego przyjęcia. **10.** Abowiem w tym pracujemy i złorzeczeni bywamy, że nadzieję pokładamy w Bogu żywym, który jest zbawicielem wszystkich ludzi, a nawięcej wiernych. **11.** To przykazuj i nauczaj. **12.** Żaden młodością twą niech nie gardzi, ale bądź przykładem wiernych w mowie, w obcowaniu, w miłości, w wierze, w czystości. **13.** Póki nie przyjdę, pilnuj czytania, napominania i nauki. **14.** Nie zaniedbawaj łaski, która jest w tobie, którać dana jest przez prorokowanie, z kładzeniem rąk kapłaństwa. **15.** O tym rozmyślaj, w tym się obieraj, aby postępek twój był wszystkim jawny. **16.** Pilnuj samego siebie i nauki: trwaj w nich. Bo to czyniąc i samego siebie zbawisz, i tych, którzy cię słuchają.

Rozdział 5

1. Starszego nie łaj, ale proś jako ojca, młode jako bracią, **2.** stare białogłowy jako matki, młode jako siostry z wszelaką czystością. **3.** Wdowy czci, które prawdziwie wdowy są. **4.** Lecz jeśli która wdowa syny abo wnuczeta ma, niech się pierwszej uczy swój dom rządzić i wzajem oddawać rodzicom, abowiem to jest przyjemno przed Bogiem. **5.** A która prawdziwie wdowa jest i osierociała, niech ma nadzieję w Bogu i niechaj trwa na prośbach i na modlitwach w nocy i we dnie. **6.** Bo która w rozkoszach jest, żywiąc umarła jest. **7.** A rozkazuj to, aby bez naganienia były. **8.** A jeśli kto o swych, a nawięcej o domowych, pieczy nie ma, zaprzął się wiary i jest gorszy niżli niewierny. **9.** Wdowa niech będzie obierana nie mniej niżli w sześćdziesiąt lat, która była żona jednego męża, **10.** mając świadectwo w dobrych uczynkach: jeśli syny wychowała, jeśli goście przyjmowała, jeśli świętych nogi umywała, jeśli utrapienie cierpiącym potrzeb dodawała, jeśli każdego dobrego uczynku naszładowała. **11.** Lecz wdów młodszych wystrzegaj się: bo gdy się zbestwiły w Chrystusie, chcą za męża iść, **12.** mając potępienie, iż pierwszą wiarę złamały. **13.** A ktemu też, próżnujące, uczą się obchodzić domy; nie tylko próżnujące, ale też świegotliwe i dworne, mówiąc czego nie trzeba. **14.** Chcę tedy, aby młodsze szły za męża, dzieci rodziły, gospodyniami były, przeciwnikowi nie dawały żadnej przyczyny ku złorzeczeniu. **15.** Abowiem się już niektóre obróciły za szatanem. **16.** Jeśli który wierny ma wdowy, niechże potrzeb dodawa, a niechaj kościół nie będzie obciążony, aby dostało tym, które są prawdziwie wdowy. **17.** Kapłani, którzy dobrze rządzą, niech będą miani godnymi dwojakiej czci, a nawięcej, którzy pracują w słowie i w nauce. **18.** Abowiem mówi Pismo: Nie zawiążesz gęby wołowi młóćącemu i: Godny jest robotnik zapłaty swojej. **19.** Przeciwno kapłanowi nie przyjmuj skargi, chyba za dwiema abo trzema świadkami. **20.** Grzeszące strofuj przed wszystkimi, aby i drudzy bojaźń mieli. **21.** Oświadczam się przed Bogiem i Chrystusem Jezusem i anioły wybranymi, abys tego strzegł bez ubliżenia, nic nie czyniąc, przychylając się do drugiej strony. **22.** Ręku ni na kogo nie wkładaj rychło ani bądź uczestnikiem grzechów cudzych. Samego siebie czystym zachowaj. **23.** Wody jeszcze nie pij, ale używaj po trosze wina dla żołądka twego i częstych chorób twoich. **24.** Grzechy niektórych ludzi są jawne, uprzedzające na sąd, a za niektórymi pozad idą. **25.** Także też dobre uczynki jawne są, a które są inaksze, zatajone być nie mogą.

Rozdział 6

1. Słudzy, którzykolwiek są pod jarzmem, niech rozumieją pany swe godne wszelakiej czci, aby imię Pańskie i nauka nie była bluźniona. 2. A którzy mają pany wierne, niech nie wzgardzają, iż są bracia, ale tym więcej niech służą, iż są wierni i umiłowani, którzy dobrodziejstwa są uczestnikami. Tego nauczaj i napominaj. 3. Jeśli kto inaczej uczy, a nie przestawa na zdrowych mowach Pana naszego Jezusa Chrystusa i na tej nauce, która jest wedle pobożności, 4. pyszny jest, nic nie umiejący, ale chorujący około gadek i sporów o słowach, z których pochodzą zazdrości, swary, bluźnierstwa, złe podejrzenia, 5. spierania się ludzi na umyśle skażonych i którzy utracili prawdę, rozumiejących zysk pobożność. 6. Lecz wielki jest zysk pobożność z przestawianiem na swym. 7. Abowiem nie przynieśliśmy nic na ten świat; bez wątpienia, że też wynieść nic nie możemy. 8. Ale mając żywność i czym się odziać, na tym przestawajmy. 9. Bo którzy chcą bogatymi być, wpadają w pokuszenie i w sidło diabelskie, i wiele pożądliwości niepożytecznych i szkodliwych, które pogrążają ludzi na zatracenie i zginienie. 10. Abowiem korzeń wszego złego jest chciwość: której niektórzy pragnąc, pobłdzili od wiary i uwikłali się w wiele boleści. 11. A ty, o człowiecze Boży, chroń się tego, a naszladuj sprawiedliwości, pobożności, wiary, miłości, cierpliwości, cichości. 12. Bojuj dobry bój wiary, dostępuj żywota wiecznego, do którego jesteś wezwan, i wyznałeś dobre wyznanie przed wielą świadków. 13. Rozkazując przed Bogiem, który ożywia wszystko, i Chrystusem Jezusem, który dał świadectwo pod Pontiuszem Piłatem dobre wyznanie, 14. abyś zachował rozkazanie bez zmazy, nie naganione aż do przyszcia Pana naszego Jezusa Chrystusa, 15. którego czasów swoich okaże błogosławiony i sam możny Król królów i Pan panujących, 16. który sam ma nieśmiertelność i mieszka w światłości nieprzystępnej, którego żaden z ludzi nie widział, lecz ani widzieć może, któremu cześć i panowanie wieczne. Amen. 17. Bogatym tego świata rozkazuj nie wysoce rozumieć ani pokładać nadzieje w niepewności bogactw, ale w Bogu żywym (który nam użycza wszystkiego obficie ku używaniu), 18. dobrze czynić, w uczynki dobre zbogacić się, łącznie dawać, użyczać, 19. skarbić sobie grunt dobry na potym, aby dostąpili żywota prawdziwego. 20. O Tymoteuszu, strzeż tego, coć powierzono! Wiarując się niezbożnych nowości słów i odporności fałszywie nazwanej umiejętności, 21. którą niektórzy obiecując, odpadli od wiary. Łaska z tobą. Amen.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.